

RECENSION

A Prairie Home Companion

Originaltitel **A Prairie Home Companion**

Svensk titel **A Prairie Home Companion**

Regi **Robert Altman**

Producent **Robert Altman m fl**

Manus: **Garrison Keillor**

Foto: **Edward Lachman**

Roller: **Woody Harrelson, Tommy Lee Jones, Garrison Keillor, Kevin Kline, Lindsay Lohan, Virginia Madsen, John C. Reilly, Maya Rudolph, Meryl Streep, Lily Tomlin m fl**

USA 2006

Längd i tid **1 tim 45 min**

Censur **Barntillåten**

Distributör **Scanbox Sweden AB**

Robert Altmans långa karriär som betydande filmskapare avslutades med en verklighetsbaserad hyllning till en av USA:s populäraste radiostationer; den sista liveföreställningen av varietéshowen A Prairie Home Companion. Storyn är enkel: vi får följa artisterna bakom och på scenen denna historiska kväll. Programmet leds av Garrison Keillor, uppskattad artist, författare och programledare, tillika mannen bakom showen. Tonen är ljus och avdramatiserad. Bakom kulisserna och mellan uppträdandena pratas det minnen, bekymmer och glädjeämnen. Det är trots allt något märkvärdigt med denna kväll, när artisterna medverkar för sista gången i detta sammanhang. Programmet går i gra-ven, eftersom en ny ägare har tillträtt; ett faktum som ingen kan påverka.

Altman blandar ypperliga skådespelare med musiker och

artister, som spelar sig själva.

Altman lätt samma men samtidigt stringenta regissörshand känns igen från hans bästa filmer som McCabe och Mrs. Miller (1971), Nashville (1975) och Short Cuts (1993). Men där nämnda filmer hade fulländad pregnans och närhet, har A Prairie Home Companion drag av obeslutsamhet och otydlig kontur. Vi vet inte riktigt vad Altman har för avsikt med sin film; att dokumentera ett älskat program som upphör eller bara rakt upp och ner låta oss underhållas och njuta av det vi ser och hör. Oavsett vad, kanske är det både och, är det som helhet inte så engagerande, och vi berörs varken känslomässigt eller kommer särskilt nära de medverkandes liv och öden.

Visst, det flyter på och vi både njuter och förvånas över Meryl Streeps sångröst. Woody Harrelson och John C. Reilly som duon Dusty & Lefty, framför ekivoka texter till publikens jubel.

Mitt i alltihop låter Altman Virginia Madsen vandra omkring som en änglalik lieman, en övertydlig symbol som känns malplacerad i sammanhanget. Någon kommer att lämna scenen i bokstavlig mening. Inte oväntat blir det Chuck Akers, spelad av den väderbitne L.Q. Jones, känd från otaliga västernfilmer och en favorit hos Peckinpah. But the show must go on.

Att A Prairie Home Companion gav den amerikanske lyssnaren vad han ville ha överraskar inte. Som åskådare är det en brist att inte känna till den amerikanska countrymusiktraditionen. Dock saknar jag de riktiga känsloslappen och vibrationerna; lite för utslätat och tillrättatlaggt för min del. Altman fick avsluta sin gärning med en mellanfilm, men som avkoppling för stunden räcker den ändå en bit.

Mats Sladö